

19. oktober 2018

UKA2018/27

I medfør af § 36 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om muligheden for at indføre en talsmandsordning for sygdomsramte personer.

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Imens der herhjemme bliver flere og flere ældre, så vokser de allerede eksisterende sygdomme også, derfor må man da også regne med, at det bliver tvungende nødvendigt, at kunne holde øje med forholdene for de der rammes af sygdom og de forhold de oplever indenfor dørene i sundhedsvæsenet.

Når det gælder sygdomme herhjemme, så er der allerede dannet en del bevægelser for eks. Neriuffik, Hjerteforeningen, Handikapforbund m.m. og vi må takke dem for deres store og uselviske frivillige arbejdsindsats, men samtidig viser erfaringerne, at der er enormt behov for uafhængige bevægelser der arbejder med disse emner.

De sygdomsramte er hele tiden i medierne med deres forskellige budskaber og på de sociale medier ser man ligeledes i stigende grad folk der søger støtte og opbakning. Fornylig var der en PHD-stipendiat der fortalte, at antallet af kræftramte der dør herhjemme i forhold til de nordiske lande var dobbelt så stort, men samtidig fik vi fra Departementet i et svar hertil oplyst, at der allerede var sket fremskridt siden oplysningerne blev indhentet.

Vi er klar over, at der mangler medarbejdere indenfor sundhedsvæsenet, men til trods herfor er det tydeligt, at de sygdomsramtes forhold og deres rettigheder taget i betragtning så er der brug for mere end det.

Når sådanne informationer der nærmest er modstridende lukkes ud i medierne, så er det nødvendigt at man ansætter folk, der er uafhængige og som er gode til at organisere.

Man skal lige lægge mærke til, at det fremgår af finansloven, at antallet af erstatninger er stigende indenfor sundhedsvæsenet, dette viser i sig selv, at folk behandles uretmæssigt og, at der er tale om mange mennesker. Derudover er sygdommen kræft herhjemme et stigende og nådesløst problem og skal man komme disse problemer til livs, så man være årvågen overfor de sygdomsramte og de forhold som de lever under mens de er ramt af sygdom, ikke mindst skal også her medtages de usynlige sygdomme, som ingen umiddelbart lægger mærke til, men som indædt kæmper deres kamp – disse mennesker må vi heller ikke glemme.

De sygdomsramte leder alle stort set under ét efter, at kunne blive rådgivet og vejledt og leder efter muligheder for, at kunne forbedre deres livsvilkår, hvilket jo ikke vil blive løst ved at ansætte flere administratorer, men dog til en vis grad vil blive løst ved talsmandsordningerne, som vi allerede kan se virker.

De syges Talsmand bliver den der hvert år skal komme med en rapport over de sager, som de har behandlet og rapporten skal sendes til Naalakkersuisut, Inatsisartut og kommunerne hvorefter der

vil blive mere sammenhæng, objektivitet, når man inddrager brugerne og der på den måde vil blive mere opmærksomhed omkring de syge. Herudover vil man ude på kysten kunne følge godt med på de sociale medier, også som aktive deltagere, hvorefter man vil opleve mere tidssvarende og mere seriøse tiltag.

Samtidig vil man kunne få statistik og data fra talsmandsorganisationen, som er vigtige for det politiske niveau, når der skal foretages prioriteringer.

Igennem denne debat ønsker jeg, at vi skal få diskuteret om vi vil finde os i, at sagernes tilstand bliver ved at være de samme, eller om vi vil kunne opnå, at sammenflette de forskellige indsatser der i dag kører, så det bliver mere objektivt og vi dermed lettere vil kunne lede efter bedre muligheder.